

ИВАН ВАЗОВ

ПРОБУДА

chitanka.info

След дрямката мъртвешка
душа се буди пак,
тя сила пак младежка,
сдоби пред гробний праг.

Увисналата лира,
що дълго спа, мълча,
в кипежа на всемира
взе дял и зазвуча,

и цяла се превърна
в стон, отзвук, химна, клик...
Но кой живота ѝ върна?
Кой дух, кой маг велик?

Кой чародей незнаен,
кой демон тоя път
с възторг свещен и таен
запали ми духът?

Ех, там, в полята бойни,
войник се мярка сив,
с черти добри, спокойни,
безимен и свенлив.

Той, той сега събуди,
окрили моя дух, —
кога в борбите луди
„Урата“ му зачух!

И видех чудесата,
що родна мощ сторй —
оръдье на съдбата —
сама съдба дори!

*И аз залях за всички
Пред новия светлик,
тѣй както заран птички
пред слънчов неят лик.*

Януари 1916 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.